

Utrikesutskottets betänkande

1985/86:30

om Östra Timor

UU
1985/86:30

Motionen

I motion 1985/86:U226 av Lars Werner m. fl. (vpk) yrkandena 3, 6 och 7 hemställs

3. att riksdagen som sin mening uttalar att regeringen offentligt bör *framföra en protest mot den indonesiska regeringens militära övergrepp och kränkningar av mänskliga rättigheter i Östtimor, Västpapua och Indonesien.*

6. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anføres om stöd för förhandlingar och en undersökningskommission på Östtimor,

7. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anføres om ställningstaganden i FN angående Östtimors rätt till självständighet.

(Yrkandena 2, 4 och 5 i motionen har behandlats i UU 1985/86:15, yrkande 1 kommer att behandlas i ett senare betänkande.)

Utskottet

Situationen i Östra Timor har övervägts av utskottet vid ett flertal tillfällen, senast i ett betänkande UU 1985/86:2, avgivet i november 1985. Vad gäller omständigheterna kring den indonesiska ockupationen av ön och det som blivit känt om den senare utvecklingen där hänvisas till de redovisningar som tidigare lämnats av utskottet.

Under den gångna sexmånadersperioden har såvitt utskottet har sig bekant ingen avgörande förändring inträffat i den faktiska situationen på Östra Timor. Väpnat motstånd mot den indonesiska överhögheten torde alltjämt pågå. Amnesty International rapporterar fortfarande om kränkningar av mänskliga rättigheter och har under verksamhetsåret 1985 avlämnat en redogörelse därom till FN. En motståndsrörelse riktad mot Indonesien är också verksam på Irian Jaya, som är den västra delen av ön Nya Guinea. Irian Jaya betraktas som en integrerad del av Indonesien. Det är emellertid i brist på information vanskligt att göra säkra bedömningar om situationen såväl i Östra Timor som i Irian Jaya.

Sverige godtar inte den indonesiska annekteringen av Östra Timor och tar självfallet avstånd från övergrepp mot den timoresiska befolkningen från Indonesiens sida. Denna svenska inställning, som riksdag och regering ofta givit uttryck åt, är väl bekant för den indonesiska regeringen, varför något

särskilt uttalande av det slag som föreslås i yrkande 3 i motionen inte nu torde vara påkallat. Regeringen följer emellertid utvecklingen på ön och torde liksom hittills vara beredd att lämna humanitärt bistånd till befolkningen om det skulle begäras av Röda korset.

Sveriges ställningstagande i FN i frågan om Östra Timor är bl. a. en följd av innehållet i de resolutioner om Östra Timor som framlagts i generalförsamlingen. För närvarande har FN:s generalsekreterare församlingens uppdrag att konsultera alla direkt berörda parter för att om möjligt finna vägar till en lösning av frågan. Så länge dessa konsultationer pågått har inget resolutionsförslag framlagts i generalförsamlingen och Sverige har följaktligen saknat anledning att i FN uttala sig om Östra Timors framtid. I detta läge är det enligt utskottets bedömning inte heller meningsfullt att den svenska regeringen uttalar sig till förmån för en undersökningskommission av det slag som föreslås i motionen.

Med hänvisning till det anförda torde yrkandena 3, 6 och 7 i motionen få anses besvarade.

Utskottet hemställer

att riksdagen förklarar yrkandena 3, 6 och 7 i motion 1985/86:U226 besvarade med vad utskottet anför.

Stockholm den 15 maj 1986

På utrikesutskottets vägnar

Stig Alemyr

Närvarande: Stig Alemyr (s), Karin Söder (c), Sture Ericson (s), Axel Andersson (s), Maj-Lis Löw (s), Margaretha af Ugglas (m), Bengt Silfverstrand (s), Karl-Erik Svartberg (s), Rune Ångström (fp), Nils T Svensson (s), Gunnel Jonäng (c), Bertil Måbrink (vpk), Anita Bråkenhielm (m), Maria Leissner (fp) och Ivar Virgin (m).

Särskilt yttrande

Bertil Måbrink (vpk) anför:

Eftersom Sverige klart deklarerat att man inte godtar den indonesiska annekteringen av Östtimor så finns det alla skäl till ökat agerande i FN och andra internationella organ.

Jag ser det också som en självklarhet att Sverige i kommande omröstningar i FN angående Östtimor återtar sin tidigare hållning, nämligen att rösta för östtimoresernas rätt till självbestämmande.

Det är också viktigt att Sverige noggrant följer utvecklingen på Östtimor och Irian Jaya.